

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาคน เป็นสิ่งสำคัญในทุกขั้นตอนของชีวิตคน ซึ่ง คนเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคมและประเทศชาติ การพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันเป็นประสงค์ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศนั้น นับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีมาตรฐานการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งในและนอกระบบการศึกษา เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาหลักสูตร ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครุให้มีคุณภาพและคุณธรรมอย่างทั่วถึง ต่อเนื่องและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ และกำหนดกรอบแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 4 ประการคือ การพัฒนาคุณภาพคนไทย ยุคใหม่ การพัฒนาครุยุคใหม่ การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 1)

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ ระบุเป็น รูปแบบ แผน สามารถวิเคราะห์ปัญหา และสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ตลอดจนศิลปะ อีกด้วย ที่เกี่ยวข้อง คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2552 ก : 1) โดยปัจจุบันเจริญก้าวหน้าเข้าสู่เพราะการคิดที่นำไปสู่การค้นคว้าทางคณิตศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐาน จึงนับได้ว่า คณิตศาสตร์เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศและพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองใน

ชาติ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จึงต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาคณิตศาสตร์พื้นฐาน มีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ มีทักษะการคิดคำนวณ มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ ตระหนักในคุณค่าของคณิตศาสตร์ และนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปพัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2551 : 3)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ มีความรู้และทักษะพื้นฐาน มีความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างเป็นระบบ สามารถแก้ปัญหา และอุปสรรคที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต มีความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รวมถึงมีความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3-4) ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดครอบและพิเศษทางในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนทักษะและกระบวนการที่จำเป็น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ได้ระบุสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้เป็นเกณฑ์กำหนดคุณภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ จากความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับเกี่ยวกับเรื่องของจำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็นแล้ว ผู้เรียนยังต้องได้เรียนรู้เกี่ยวกับทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ ที่จำเป็นได้แก่ การแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอการเชื่อมโยงความรู้ทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ความเข้าใจพร้อมกับการพัฒนาทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ควบคู่กัน

ไป ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีเหตุผลประกอบการตัดสินใจ และสรุปผลได้อย่างเหมาะสม ให้เรียนรู้การใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในการสื่อสาร สื่อความหมายและการนำเสนอได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 2-6)

การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ผ่านมา ยังพบว่านักเรียนจำนวนไม่น้อยได้ประสบปัญหาในการเรียนรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การแสดงหรืออ้างอิงเหตุผล การสื่อสาร หรือการนำเสนอแนวคิดทางคณิตศาสตร์ การเขื่อมโยงระหว่างเนื้อหาคณิตศาสตร์กับสถานการณ์ต่างๆ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปัญหาเหล่านี้ทำให้นักเรียนไม่สามารถนำความรู้คณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2550 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พ布ว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผลการทดสอบได้คะแนนค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียน เท่ากับ 21.15 คะแนน ค่าเฉลี่ยระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เท่ากับ 25.98 และคะแนนค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เท่ากับ 26.05 (โรงเรียนบ้านวังไหโนนสมบูรณ์. 2556 ก : 52) สรุปความหมายของคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตั้งไว้ คือ ร้อยละ 50 ผลการทดสอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ยังไม่ประสบความสำเร็จ และปัญหาของโรงเรียนบ้านวังไหโนน สมบูรณ์ จากการวิเคราะห์การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ คือ นักเรียนสอบวิชาคณิตศาสตร์ ไม่ผ่าน และส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งขาดทักษะการคิด และการแก้ปัญหา และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อหานักเรียนมักสอนไม่ผ่านเกณฑ์ได้แก่ เรื่องเศษส่วนสาเหตุของปัญหามีหลายอย่าง เช่น นักเรียนคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก มีเจตคติที่ไม่ดี สื่อไม่เพียงพอ เทคนิคหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ ก่อนเข้าหน่วย ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจ และไม่อยากเรียนคณิตศาสตร์

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ความรู้ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเองจากการให้ลงมือปฏิบัติจริง ได้แสดงออกโดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการแตกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้มีความสุขในการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่จะเรียนเพื่อให้เกิด

การเรียนรู้สามารถ นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ ต่อกัน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่งซึ่งได้รับความสนใจ และนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA หรือแบบประสาน 5 แนวคิดหลักที่พัฒนาโดยทิคนา แบบมี ซึ่งเป็นรูปแบบหรือเทคนิควิธีของกระบวนการจัดการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of knowledge) นอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและเพื่อตนเองแล้วยังต้องพึงการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อนๆบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Process skills) ต่างๆจำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนี้หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่ มีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้มีประสาทการรับรู้ที่ตื้นตัวไม่เลื่อนชา ซึ่งสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียน อยู่ในสภาพดังกล่าวได้คือ ให้มีการเคลื่อนไหวทางกาย (Physical participation) อิ่มงහມะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความถึกซึ้งและอยู่กับทนนานมากขึ้น หากผู้เรียนได้ นำความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ขั้นบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การ แสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแยกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัด ระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ความรู้ไปใช้ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับคือผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถาม ได้ดี นอกจากนี้ยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ด้วย (ทิคนา แบบมี. 2552 : 282-284) และสอดคล้องกับ งานวิจัยของจันทิ สิทธิศาสตร์ (2549 : 99-102) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชิปป่า (CIPPA MODEL) เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ขั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 พนว 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชิปป่า (CIPPA MODEL) เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ขั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 78.42/76.09 2) แผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชิปป่า (CIPPA MODEL) เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ขั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6421 3) นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้ชิปป่า (CIPPA MODEL) เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ขั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1 หลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์สามารถคงทันในการเรียนรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด

แบบฝึก เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ความสามารถ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในบทเรียน เกิดความจำที่แม่นยำ มีความ เชื่อมั่นในตนเอง และการ ใช้แบบฝึกเป็นวิธีแก้ปัญหาที่จะทำให้การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ บรรลุจุดประสงค์ โดยแบบฝึก ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่าย ไปยาก และมีตัวอย่างช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาดียิ่งขึ้น การฝึกยังช่วยให้ครุคำนินการ ปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที ทำให้ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคน และเป็นการ ประยุกต์เวลา ผู้เรียนไม่เสียเวลาในการลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสฝึกฝนมากขึ้น ช่วย ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดกำลังใจในการเรียนรู้ และผู้เรียน ตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเอง แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะ ฝึก ให้นักเรียน ได้มองเห็นปัญหาและเป็นเครื่องมือสำหรับวัดความก้าวหน้าด้านทักษะของนักเรียน นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่มและตามลำพัง มีลernerick ผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภวัตตน์ นามเจริญ (2552 : 84) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึก เสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริม ทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ $84.39/85.59$ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริม ทักษะ หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากความสำคัญและ ประโยชน์ของแบบฝึก จึงได้นำมาประกอบในการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA

จากเหตุผลดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษานี้ที่ 1 เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบ ฝึก เรื่องเศษส่วน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $75/75$ หรือไม่
2. การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน มีค่าตัวชี้วัด ประสิทธิผลเป็นอย่างไร
3. การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน ส่งผลกระทบต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างไร

4. นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่อง เศษส่วน มีความพึงพอใจเพียงใด
5. ความคงทนในการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน
5. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน หลังการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องเศษส่วน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องเศษส่วน และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนแล้ว 14 วัน ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านวังไห โน้นสนบูรณ์ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้เนื้อหาถุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ขั้นแม่ข่ายศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เศษส่วน สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ มาตรฐาน ค 1.1 ตัวชี้วัด ค 1.1 ม.1/1 ม.2/1 ค 1.2 ตัวชี้วัด ค 1.2 ม.1/2 และสาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มาตรฐาน ค 6.1 ตัวชี้วัด ค 6.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ใช้เวลาในการทดลองสอน 13 ชั่วโมง ในชั่วโมงปกติ โดยไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักของ CIPPA ที่พัฒนาโดยทิศนา แบ่มนภี ประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม หมายถึง การสำรวจความรู้เดิมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน ให้ทราบนักเรียนว่าตนรู้อะไร ไม่รู้อะไร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ โดยการถาม ตอบ ตั้งเกตทำ แบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 การสำรวจทำความรู้ใหม่ หมายถึง การสำรวจหัวข้อมูล ความรู้ใหม่ ซึ่งควรอาจเตือนมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปสำรวจหา โดยการตั้งคำถาม การวางแผน แบ่งงาน และหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับความรู้เดิม หมายถึง นักเรียนเพชญบัญชาและทำความเข้าใจโดยใช้กระบวนการคิด การเปรียบเทียบ การจำแนก การตั้งคำถาม การตีความ การแปลความ ขยายความ สรุป

ขั้นที่ 4 การแยกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม หมายถึง นักเรียนต้องอาศัย กลุ่มตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น เป็นการแบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับจากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นด้วย

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียนความรู้ หมายถึง การสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียน โดยการตรวจผลงาน การบันทึกความรู้

ข้อที่ 6 การปฏิบัติและ/หรือการแสดงผลงาน หมายถึง การลงมือทำงาน และให้นักเรียนแสดงผลงานของตนเองที่ภาคภูมิใจ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน โดยการทำแบบฝึกหัด ใบงาน การตรวจงาน การให้เพื่อนช่วยตรวจสอบ

ข้อที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ หมายถึง นักเรียนได้ฝึกฝนนำความรู้ ความเข้าใจ ของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยส่งเสริมให้ทำแบบฝึกหัดนอกห้องเรียน และทำบ่อย ๆ

2. แบบฝึก หมายถึง เอกสารการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจ และทำกิจกรรมเพื่อฝึกฝนทักษะ ให้เกิดความชำนาญ โดยมีจุดหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเศษส่วน เอกสารแบบฝึก ประกอบด้วย คำแนะนำ การใช้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ ใบงาน แบบทดสอบหลังเรียน เกณฑ์แบบทดสอบและใบงาน

3. การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก หมายถึง การดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA โดยได้นำแบบฝึกมาประกอบการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนที่ 2 การสำรวจหาความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจ ขั้นตอนที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ/แสดงผลงาน และขั้นตอนที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

4. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก หมายถึง คุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก (หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการตรวจผลงานแบบฝึกหัด/ใบงาน และประเมินกิจกรรมระหว่างเรียนคุ้มครองการจัดการเรียนรู้ แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

5. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ หมายถึง ค่าของตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้า ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง เศษส่วน กลุ่มสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก ระหว่างคะแนนหลังและคะแนนก่อนเรียน

6. ผลสัมฤทธิ์จากการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดสมรรถภาพทางด้านปัญญา วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

7. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกพอใจ อินดี เต็มใจ และมีความสุขในการร่วมปฏิบัติกรรมอย่างต่อเนื่องและสำเร็จเป็นอย่าง ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน วัดได้โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณที่ 5 ระดับ

8. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกได้ หรือการจำได้ ในสิ่งที่ได้รับหรือเรียนมาแล้ว เมื่อเวลาผ่านไปในระยะเวลาหนึ่งให้คงอยู่ต่อไป การประเมินความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแล้ว 14 วัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**
- 2. เป็นข้อสนับสนุนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก หรือนำไปประยุกต์ในเรื่องอื่นและกลุ่มสาระอื่น ๆ**
- 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA ประกอบแบบฝึก เรื่องเศษส่วน ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข**